

Zvěstník

Loděnice Vltava – Karlínské Spektrum DDM hl.města Prahy
Občanského sdružení - D.O.S.

Listopad 1999

Loděniční sraz Lhotka ' 99

Cesta byla velmi zajímavá (jako vždy, když někam jedu s oddílem). Odjížděli jsme z autobusového nádraží v Holešovicích. Asi pět minut po dohodnutém čase dorazila na nástupiště Katka.

Odložila si batoh a přemlouvala nás, abychom si s ní šli koupit časopis. Petra podlehla a zatímco odcházeli, já nechápavě zírala na karimatku připevněnou k mé krosně (Petře se už nevešla do batohu). *pokr. na str.2*

Součástí poslední brigády byl i kolektiv našich vedoucích. Původně deseti minutová debata, jak mi kdosi řekl, se protáhla na hodinu a čtvrt. Dá se říct, že tohle byl asi první kolektiv, jehož se zpočátku zúčastnily i děti, než nudou odešly.

Nevím, nakolik toho mohu prozradit. Často jsem uvažoval, jestli se neřídím na nějaký humoristický pořad. Moc dobře vím, jaké to je něco domlouvat a že to může někdy někomu připadat jako divadlo.

Velmi zajímavá debata se týkala štítků, kterých jste si asi již všimli. Jsou vylepeny snad na všech věcech, častokrát i vlastních, po celé loděnici a možná jste si říkali, proč. Důvod je jednoduchý. Bylo po několika letech potřeba zjistit kolik je vlastně čeho v loděnici, a tak se udělala tato malá inventura. Nediňte se prosím, že papírové štítky jsou vylepeny na pádlech. Já vím, že s takovým pádlem pojedete dvakrát na vodu a štítek bude pryč, ale nic s tím nenaděláte. Ani ti, kdo štítky vylepovali, nebo to alespoň měli za úkol, tím nebyli moc nadšeni. Na přetřes přišel i Klub instruktorů. Borkova úvaha o tom, že by měl být

Kolektiv

přístupný i menším dětem, nebo do něj chodili zástupci z každého oddílu, nenašel v každém tu kladnou odezvu.

Když už jsem u instruktorů, tak jedno malé překvapení. Asi budou zavedeny znovu instruktorské a vedoucovské zkoušky. Každé dítě by tak mělo před začátkem činnosti jako instruktor dělat zkoušky, díky kterým získá oprávnění takovou činnost provozovat.

Totéž by čekalo instruktora, který by se chtěl stát vedoucím. Řekl bych, že možná kdyby se měli přezkoušet někteří současní vedoucí a instruktoři... No vážení, nešijeme si tak trochu na sebe bič, i když je fakt, že ne každý je dost zodpovědný takovou práci dělat.

Ještě se toho určitě projednávalo víc. Ke konci kdosi navrhl, aby se spolek přemístil na dřívější debatní místo v restaurantu Na střelnici. Tam jsem už ale nebyl a nevím zda-li se tam ještě něco projednávalo. Taky si tak myslím, že mě vedoucí na kolektiv už nikdy nepustí, pokud jim budu většinu toho, co oni projednají takhle uvěřejňovat. Vše co jsem zde napsal proto berte s rezervou a pokud se něco z toho nesplní, pak se za všechny omlouvám. *Vořech*

Obsah :

Loděniční sraz Lhotka '99.....1

Loděniční brigáda.....1

Kolektiv.....1

Informujeme2

Loděniční brigáda

Každý půlrok se většina oddílů sejde, aby uklidila to, co se minulého pololetí pokazilo, nebo dojde k výrobě něčeho nového. Je to prostě čas, kdy se celá loděnice zvelebjuje k obrazu nás všech. Nejinak tomu bylo i v sobotu 6. listopadu 1999.

V deset hodin, kdy měl být oficiální začátek brigády, se za bránou vyskytovalo jen několik dětí a jediný vedoucí Arnold, který jel zrovna kamsi pryč. Do půl hodiny se ale většina loděničáků dostavila a začalo se shrabávat listí, opravovat plot a jiné užitečnosti.

V klubovnách pro zimní ubytování se Evžen s Tomíkem pokoušeli o jakési zabezpečení zásuvek. oddíly si uklízeli i u sebe. Neptuni i pokojně natírali na hnědo strop klubovny a když skončili, měli ruce dokonale černé. *pokr. na str. 2*

Loděniční sraz Lhotka '99

pokr. ze str. 1

Autobus stál u nástupiště, holky se vracely a my jsme mohli vyrazit. Během jízdy jsme se bavili o všech možných i nemožných věcech. Dojeli jsme do Mělníka, kde jsme měli přestoupit na autobus do Lhotky. Autobus sice jel a my do něj nastoupili, ale při nákupu lístků se na nás řidič udiveně podíval a řekl: "Tahle zastávka, ta je už dávno zrušená." Co se dalo dělat, popojeli jsme jednu zastávku a dál se vydali pěšky. Po několika málo kilometrech jsme dorazili na rozcestí a Olaf konečně vyndal mapu. Byli jsme trochu jinde (nepodařilo se nám zjistit, zda to byl Olafův záměr). Po delší době jsme dorazili do Lhotky a ubytovali se. **V sobotu** ráno většinu z nás (Katka klidně spala)

probudila Máňa. Sotva jsme se nasnídali a vymysleli krycí jméno pro naši chatku (Ledárna), vyrazili jsme s naší skupinkou na **Hon na lišku**. S drobným zpožděním jsme dorazili ke startu u hráze, rozdělili si funkce a přibyl nám jeden instruktor (Franta Rákos; uvedla jsem krycí jméno). Následovali jsme Lišku Bystroušku po lesích, stráních a polích přes kamení, křoví a zase křoví. Buzola ukazovala často jiný směr (později nám Bystrouška prozradila, že jim taky, bohužel často na druhou stranu). Naši instruktoři Tomáš a Franta si chtěli odpočinout a namluvili nám, že dva pány, klidně se procházející po poli, viděli v loděnici a mohla by to být naše liška. Poté, co si ještě jeden z instruktorů nezapsal naší odpověď

na jeden z úkolů a Franta používal Petru jako terč při střelbě z kuličkové pistole, byla jasná jediná věc: několik nejbližších hodin Tomáše a Frantu rozhodně zbožňovat nebudeme. Nakonec všechno dobře dopadlo: ulovili jsme **Bystroušku!** Večer následovala **Hra instruktorů**. Kluci měli na břichách namalované různé obrázky a nebyli zrovna odvázaní spíše uvázaní ke stromům. Holky měly obrázky na zádech a hledaly po lese kluka se stejným obrázkem, kterého jsme měly odvázat (nikoli v přeneseném významu) a dovést do jídelny. Píše se to sice hezky, ale v praxi to bylo těžší. První problém nastal při odvazování. Někomu sice spadly pouta skoro hned po uvázání, ale můj případ to nebyl. Další problém byl

přechod přes potok, ale i ten se nám podařilo překonat a do jídelny dorazit bez dalších potíží. **V neděli** dopoledne se pořádaly hry pro jednotlivce. Naší disciplínu - slony se nám podařilo rychle připravit (až na cílový kruh, často rozhrabal pes) a ve zbylém čase jsme se podívali za Majkym (Kuře) a Katkou. Jejich disciplínu - jehly jsem si vyzkoušela. Naše disciplína byla rychlá a my do ní zapojili (pokud zrovna nikdo neměl zájem) vedoucí i fotografy. Po obědě bylo vyhlášení výsledků soutěží a před odjezdem jsme si zahráli zábavné skupinové hry. Podobně to letos ve Lhotce vypadalo. Ať jste ve Lhotce byli nebo nebyli doufám, že si příští sraz loděnice nenecháte ujít.

Ahoj Olga

Informujeme:

Podzimní loděniční brigáda
6. - 7.11.

LOOK

A theatre performance in English for Intermediate to advanced students. Společné představení studentů jako součást projektu „Medvěd – Bear“

Pondělí 22. 11. 9.00 a 10.45
Úterý 23.11 9.00 a 10.45
Středa 24.11. 9.00 a 10.45

Společná dílna pro zájemce v Neděli 21.11 od 13.00 .

Všechny aktivity se odehrají v Karlínském Spektu.

Pravidelné schůzky Klubu Instruktorů

- 1.čtvrtek – setkání se zajímavými lidmi
- 2.čtvrtek - zájmové aktivity
- 3.čtvrtek – redakční rada
- 4.čtvrtek – vzdělávání

25.11. Otevřený klub pro všechny zájemce, kde společně budeme připravovat setkání všech oddílů , kamarádů i rodičů. na **9.12. v KARLÍNSKÉM SPEKTU**

Loděniční brigáda

pokr. ze str. 1

Jen trošku mě mrzelo, že se na tuto akci taková spousta lidí vykašlala. Z Kormoránů přišli jen dva lidé a od Mokra přišel pomáhat jen Šimpi, nepočítám vedoucí. O Panterech jsem se dozvěděl, že zrovna jeli do Davle a tam, že si udělali vlastní brigádu a uklízeli tam. Nebo respektive chtěli uklízet. Podle posledních zpráv neměli čím.

Myslím, že se i tato brigáda povedla. Ostatně, co jiného bych mohl říct. Kdo nedodělal svou práci v sobotu, dodělal v neděli. Při této akci se nijak radikálně tvář loděnice nezměnila, ale řada malých detailů způsobila, že se nám loděnice bude zase víc líbit.

Lukáš "Vořech" Pokorný